

عنوان مقاله:

سنجش سطح توسعه و نابرابری های ناحیه ای در جنوب شرق ایران (نمونه موردی: شهرستان های استان سیستان و بلوچستان)

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد توسعه، دوره 12، شماره 48 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

هادی حکیمی

هادی حکیمی

خلاصه مقاله:

نابرابری های فضایی در توزیع درآمد، خدمات بهداشتی، آموزشی و شاخص های فقر؛ چالش های گسترده اقتصادی و سیاسی را برای دولت های بسیاری از کشورهای در حال توسعه بوجود آورده است. اصولاً نابرابری های منطقه ای از دو زمینه اصلی نشأت می گیرند. نخست شرایط طبیعی هر منطقه جغرافیایی و دوم تصمیمات سیاستگذاران و برنامه ریزان اقتصادی. نکته قابل ذکر در این مورد این است که با پیشرفت تکنولوژی از اهمیت عامل اول کاسته شده و به اهمیت عامل دوم اضافه شده است. بنابراین در ایجاد نابرابری های منطقه ای بیشتر تصمیمات سیاستگذاران و برنامه ریزان تاثیر می گذارد. هدف تحقیق حاضر در راستای ارزیابی و تحلیل نابرابری های منطقه ای بین شهرستان های استان سیستان و بلوچستان بوده که بر اساس ۲۹ شاخص منتخب انجام یافته است. از این رو ابتدا ۲۹ شاخص منتخب اقتصادی- اجتماعی، بهداشتی- درمانی، آموزشی، زیربنایی در مقیاس شهرستان از اطلاعات مربوط به سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰ استخراج گردید و در ادامه با استفاده از چهار روش، ویکور (vikor)، تحلیل مولفه های اصلی (PCA)، روش موریس و روش امتیاز Z استاندارد به تحلیل وضعیت شهرستان های استان با توجه به شاخص های مذکور پرداخته شد. نتایج تحقیق نشان می دهد که به جزء روش موریس، در سه روش دیگر شهرستان های زاهدان و زابل با شاخص ترکیبی بالا در سطح برخورداری قرار گرفته اند و تقریباً در هر چهار مدل شهرستان های زابلی، دلگان و سرباز به تناوب در رتبه های پایین تر سطح برخورداری قرار دارند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1887328>

